

Sự công bình. Không có phẩm chất này, người lãnh đạo sẽ không được nhân viên tôn trọng và không có quyền chỉ đạo người khác.

Quyết định rõ ràng. Người hay giao động trong mọi quyết định, thiếu tự tin vào bản thân mình - có nghĩa là anh ta không thể lãnh đạo một cách có hiệu quả.

Kế hoạch cụ thể. Người lãnh đạo thành công bao giờ cũng có kế hoạch và làm việc theo kế hoạch. Người lãnh đạo hành động được chăng hay chớ mà không có kế hoạch cụ thể và hiện thực, thì trôi xuôi dòng giống như chiếc thuyền mảnh không buồm, không bánh lái. Sớm hay muộn cũng lao vào đá.

Thói quen làm việc ngoài giờ. Một trong những nghĩa vụ mà người lãnh đạo tự nguyện đặt ra cho mình là sẵn sàng làm việc nhiều hơn nhân viên của mình.

Sự hấp dẫn của bản thân. Bừa bãi và luộm thuộm không bao giờ dẫn bạn đến với thành công. Phẩm chất thủ lĩnh đòi hỏi phải biết tự trọng. Người thừa hành sẽ hết tôn trọng thủ lĩnh không để ý đến bề ngoài và không chăm chút cho uy tín của mình.

Thông cảm và hiểu biết. Người lãnh đạo thành đạt bao giờ cũng thông cảm và bao giờ cũng có thể đi đến sự thống nhất với nhân viên của mình. Hơn thế nữa, anh ta hiểu các vấn đề của họ.

Hoàn toàn làm chủ vấn đề và tình hình. Người lãnh đạo thạo công việc như lòng bàn tay của mình.

Sẵn sàng nhận trách nhiệm về mình. Người lãnh đạo thành đạt phải luôn sẵn sàng nhận về mình trách nhiệm đối với sai lầm và khiếm khuyết của cấp dưới. Người hay né tránh và đổ trách nhiệm cho người khác thường không ở lâu tại các chức vụ cao được. Nếu ai đó trong số nhân viên phạm sai lầm và thể hiện sự kém hiểu biết của mình, người lãnh đạo phải cho rằng đó là sai lầm và kém hiểu biết của chính mình.

Tinh thần hợp tác. Người lãnh đạo phải hiểu rõ và áp dụng nguyên tắc liên kết và huấn luyện khả năng hợp tác ở nhân viên của mình. Muốn lãnh đạo cần có năng lượng, mà chỉ có hợp tác mới cung cấp cho ta năng lượng.

Có hai loại lãnh đạo. Loại thứ nhất, hiệu quả hơn cả, đòi hỏi sự nhất trí chung và ủng hộ từ phía nhân viên dưới quyền. Loại thứ hai, lãnh đạo dựa trên cưỡng bức, không cần sự hiểu biết và thông cảm của những người thừa hành.

Lịch sử nhân loại dạy rằng bạo lực và cưỡng bức không thể kéo dài vô tận. Việc đánh đổ độc tài hoặc xóa bỏ chế độ quân chủ nói rõ về điều này. Nó chỉ ra rằng người ta sẽ không chịu khuất phục sức mạnh mãi.

Napoleon, Hitle, Mussolini là những thí dụ loại này. Họ đã kết thúc cuộc đời rất tệ hại.

Lãnh đạo trên cơ sở đồng tâm nhất trí là nguồn ánh sáng duy nhất mà loài người có thể hy vọng. Mọi người có thể phục tùng sức mạnh bạo lực trong